

ZPRAVODAJ 1/2017

Obce Unitářů v Ostravě

OBSAH:

Úvodem (Ing. Libor Mikš).....	3
Z knih naší knihovny: Jakob Lorber (Hana Kupková).....	4
Opravdová pomoc světu (Hana Kupková)	7
Čas (Jana Kopecká).....	9
Co prozradila kočka Bukina (Jana Kopecká).....	10
Tři promluvy (Alena Peřinová).....	13
Učení Bílého Bratrstva (Jaroslav Grossmann).....	15
Pro tebe (Vendulka Černoorská).....	19
Fenomén BRACO (Hana Kupková).....	20
Fotogalerie	22
Program akcí na únor 2017	24
Nabídka knih	25
Odkazy	26

Úvodem...

Ing. Libor Mikš, duchovní obce:

Dostává se k vám první číslo Zpravodaje OOU. Vydávání vlastního časopisu patří k dobré tradici většiny unitářských obcí. I my, nově vzniklá Obec unitářů v Ostravě, se chceme k této tradici připojit. Zejména nyní, kdy se i vnitřní legislativou posiluje samostatnost jednotlivých obcí sdružených v NSČU, nabývá dle mého názoru vlastní periodikum na významu. Představuje dobrou příležitost, jak propagovat své zaměření, svou jedinečnost a svébytnost. Nutí nás formulovat naše představy o životě a o vesmíru tak, aby byly srozumitelné co možná nejširšímu spektru čtenářů.

Na základě zkušeností ostatních obcí si uvědomujeme obrovskou časovou zátěž těch, kdo se na tvorbě časopisu podílejí. Navíc ne vždy je jejich práce plně doceněna. Tím nemyslím jen odměnu finanční, ale zejména skutečnost, že autora potěší, pokud dostává zpětnou vazbu. Vzhledem k našim současným možnostem předpokládáme vydání tří až čtyř čísel ročně.

Rovněž náklady na tisk i na potřebnou techniku nejsou v rozpočtech obcí zanedbatelné. Proto jsme se ve stávající situaci rozhodli pro elektronickou formu časopisu, která tyto další náklady minimalizuje. Víme, že tímto znevýhodňujeme ty, kteří nejsou na práci s moderní technikou zvyklí, tedy zejména starší bratry a sestry. Pro ty mnohdy tištěný časopis představuje jednu z mála forem, jak mohou s unitářskými myšlenkami ještě udržovat kontakt. V jednotlivých případech můžeme Zpravodaj vytisknout a může tak samozřejmě učinit i kdokoli jiný.

Přeji našemu časopisu úspěch a věřím, že bude pro naše čtenáře zdrojem poučení i prostředkem, jak si oddechnout a alespoň na chvíli se odpoutat od těžkostí každodenního života. Časopis je naší vizitkou. A pokud přivede další účastníky na naše akce, budu spokojen.

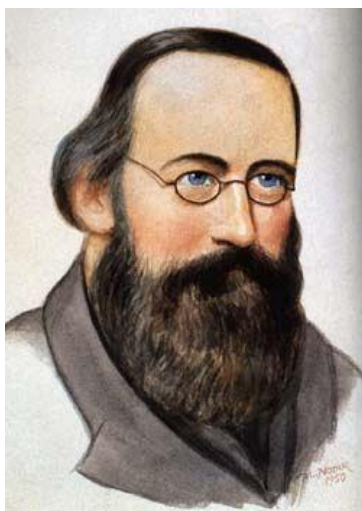
Libor Mikš

Z knih naší knihovny...

Hana Kupková

Díl 1:

Jakob Lorber

Ráda bych zde seznámila (nejen) Unitáře, ale i všechny zájemce o hlubší Poznání, s významnými duchovními spisy štýrského mystika Jakoba Lorbera, kterému skrze vnitřní Hlas byly zjeveny rozsáhlé BOŽÍ PRAVDY.

Z životopisu Jakoba Lorbera:

POVOLÁNÍ VNITŘNÍM DUCHOVNÍM HLASEM.

Lorberovi šlo na čtyřicátý rok, aniž dosáhl pevného postavení v životě. Dostal z Terstu nečekaně pozvání, aby za zcela přijatelných podmínek přijal místo druhého kapelníka. Souhlasil a chystal se na cestu. Jeho život měl jít právě teď jiným směrem.

15. března 1840 v šest hodin ráno – tak vyprávěl potom svým přátelům – právě skončil svou modlitbu a chystal se vstát, tu slyšel vlevo ve své hrudi na místě srdce zřetelně zaznít hlas, který mu zvolal: „Vstaň, vezmi písátko a piš.“ Poslechl ihned toto tajemné vyzvání, vzal do ruky pero a psal slovo za slovem vnitřně mu předříkávané. Byl to úvod díla: „Domácnost Boha“ nebo „Dějiny prarodby duchovního a smyslového světa jakož i prapředků.“ A první věty zněly:

„Tak mluví Pán ke každému a je to pravé a věrné a jisté: **Kdo chce se Mnou mluvit, ať ke Mně přijde a vložím mu odpověď do jeho srdce. Ale jen čistí, jejichž srdce je plné pokory, mají slyšet tón Mého hlasu.** A kdo Mně dává přednost před celým světem, kdo Mě miluje jako něžná nevěsta svého ženicha, s tím budu kráčet ruku v ruce. Bude Mě povždy vidět jako bratr jiného bratra a jako jsem ho Já viděl už od věčnosti, než ještě byl.“

Po této události bez odkladu odmítl Lorber nabízené místo a sloužil tomuto tajemnému Hlasu od této hodiny dvacet čtyři roků až do své smrti jako bedlivý písař a nazýval se pokorně sluhou pána. Píšící sluha Boží.

Lorber začal toto písařské zaměstnání, které se stalo od nynějška hlavním úkolem jeho bytí, téměř denně již od zrána před snídaní, kterou ve své horlivosti ne zřídka nechal nedotčenou. Při tom seděl – většinou s čapkou na hlavě u malého stolku, v zimě vedle kamen a vedl své pero zcela do sebe obrácen, mírně rychle, ale bez přestávek přemýšlení nebo opravy psaného bez ustání jako někdo, komu jiný něco předřikává. Když o tom mluvil, opětovně se vyjádřil, že při slyšení předřikávajícího hlasu má i obrazné nazírání slyšeného. Podle jeho výpovědi mohl však vnitřně slyšené snáze sdělit, když je mohl jinému ústně oznámit. A ve skutečnosti diktoval některým ze svých přátel jednotlivé články, ano – celá díla o mnoha stech stránkách. Při tom seděl vedle píšícího s klidným pohledem před sebe a nikdy v průběhu řeči nekotl ani neměnil větné spojení nebo i jen jednotlivý výraz. A byl-li jeho diktát náhodou na kratší či delší dobu, dokonce i dny a týdny přerušen, tu mohl v dosud psaném správně v souvislosti pokračovat, přečetl-li si poslední slova nebo řádky.

ŽIVÉ SLOVO.

V roce 1858 psal Lorber jednomu příteli o duchovním pramenu, který v něm mluvil jako o hlasu Ježíše Krista, živém slovu Boha: Ve vztahu k vnitřnímu slovu, které se slyší, mohu sám za sebe říci jen, že nejsvětější slovo Pána slyším vždy v krajině srdce jako nejvýš jasnou myšlenku, světlou a čistou, jako vyslovená slova. Nikdo, ať stojí u mne sebe blíže, nemůže nic z nějakého hlasu slyšet. Ale pro mě zní tento hlas milosti jasněji než jakýkoli sebehlasitější tón hmotný. To je nyní ale už vše, co vám mohu říci ze své zkušenosti. Ale nedávno se na něho skrze mne obrátila jedna paní, Pánu nejvýš oddaná a dostala tuto odpověď, kterou zde doslovně sděluji:

„Co zde nyní činí Můj pozemský velmi ubohý sluha, měli by moci vykonávat vlastně všichni Mí praví vyznavači, Neboť pro všechny platí slovo evangelia: Všichni musíte být vyučováni Bohem. Koho netáhne otec, ten k synu nepříjde. To ale říká tolik jako: Musíte ze své činné, živé lásky ke Mně a z ní ke každému potřebnému bližnímu – k vnitřní moudrosti z Boha dospět. Neboť pravá, činná láska každého jsem právě Já sám stejně v jeho srdci jako živý

paprsek slunce, působící v každé rosné kapce, v každé rostlině a ve všem, co Země nosí. Kdo Mě tedy skutečně nade všechno ze všech svých sil miluje, toho srdce je i plné Mého životního plamenu a jeho nejjasnějšího světla. Že tím mezi Mnou a Mě nade vše milujícím člověkem musí vzniknout stálý a nejjasnější styk, je právě tak jasné jako že zdravé pšeničné zrnko musí v plodné půdě při teplém slunečním paprsku vyrůst v nejpožehnanější plod. Ale že toto je lidem možné při splnění podmínek, uvedených v evangeliu, proto stojí tento Můj sluha nyní před tebou jako svědek. Ale to ti také říkám: Jen uctíváním a ještě i sebezbožnějším a sebehloubějším obdivováním Mé Boží domácnosti tu není nic. Takových tak zvaných zbožných křesťanů je ve světě mnoho a přece dosahují málo nebo nic. Kdo chce dospět k Mému živému slovu v sobě, musí být zcela činitelem Mého slova. Tím se říd' i každý jiný. "

Tu máte, milý příteli, pokud možno vyčerpávající odpověď na svou otázku. A bylo by nepřiměřené ode mne, ubohého hříšníka, abych k tomu ještě něco dodával.

Jakob Lorber

Více o J. Lorberovi naleznete na www.lorber.cz, kde si můžete stáhnout všechny jeho spisy a knihy, některé také ve formátu mp3.

Některé knihy J. Lorbera nabízíme také v naší knihovně k půjčování. Co se týče mé osobní zkušenosti při čtení tohoto díla před několika lety, vnímala jsem z něj opravdu BOŽÍ HLAS, který mi promlouval velmi silně do duše a tak ji o-BOHA-coval a oživoval, dokonce jsem měla několik velmi silných mystických zážitků a zjevení při čtení.

Poté jsem cítila nutkání napomoci s přepisy a šířením tohoto díla (pro www.lorber.cz). Děkuji také Josefovi Hrašemu a ostatním, kteří zpracovali většinu spisů do elektronické podoby ze starších strojopisů (spisů je celkem asi přes 70), které z němčiny přeložila Julie Ottová, a vydavatelství TRIGON za vydání některých Lorberových knih.

Hana Kupková

Opravdová pomoc světu

Hana Kupková (HMK)

(fotoobraz „Síla Ducha“ vybrán z osobního blogu autorky www.hankabonaccia.blog.cz)

**Nejvíce pomůžeme světu a všem,
když budeme sami Sebou.**

Jedině v tomto stavu můžeme být skutečně Užiteční,
jedině v tomto stavu můžeme opravdově Pomáhat
a jediné v tomto stavu můžeme být Šťastní,
protože pokud budeme My v NĚM
tak jako je ON v nás přítomen,
pak v sobě zažijeme stav všeobjímající Lásky,

která vychází z jedné jediné LÁSKY,
která touží po jediném:
chce zvětšit svoji blaženost Svým Sáláním, Dáváním a Sdílením.

A proto:

Objev své vnitřní Světlo, najdi své vlastní Slunce,
které je zdrojem tvé jedinečné Individuality,
která se zrodila z MÉ LÁSKY proto,
aby se rozvíjela Naše nekonečná Tvořivost...

(fotoobraz: „Andělský pohled“ vybrán z osobního blogu autorky www.hankabonaccia.blog.cz)

Odkaz na novou **5. Internetovou výstavu meditačních fotoobrazů HMK:**

<http://www.spisyksebepoznani.wz.cz/fotoobrazy5.html>

Čas

Jana Kopecká

Jak lze měřit čas?

Dozajista časomírou -
rok, den, minuta a vteřina.

Tou lze měřit danou výseč,
kdy co končí a kdy opět začíná.

Kam lze ukrýt čas?

Čas zakletý je do bělosti porcelánu,
zasazen do pozlacených starých ráků,
pevně vtěsnán do rafik i do ručiček,
uschovaný za záclonky z tvých víček.

Tam lze ukrýt čas.

Čas věnovaný květináči a v něm semínku,
co možná jednou – vykvete.

Čas pročekaný nad postýlkou
u nemocného dítěte.

Tam všude najdeš čas.

Čas rozlitý po putykách,
přetočený do pivních džbáneků,
časem ztraceným je,
ten nehledej.

Čas zmuchlaný je v kapesníku,
utajený v tichém vzlyku,
ten přichází sám.

Hledej čas –

jenž prozářen je pousmáním,
proteplený měkkou dlaní.

To, je dobrý čas.
 Před ním v pokoře svou hlavu skláním,
 a pokusím se znásobit jej slovy díky.
 Ta slova ukrytá jsou v nás.
 I tak lze měřit čas.

Co prozradila kočka Bukina

Jana Kopecká

Křeček Hup bydlel ve skleněném teráriu. Uvnitř měl domeček z kokosového ořechu a krásný kolotoč. Ten měl nejraději. Tedy - hned po slunečnicových semínkách. Jednou, když se hodně točil, odskočil lepenkový poklop, kterým bylo terárium přikryto.

„Jej,“ lekl se Hup. Myslel, že padá nebe. Vlastně nevěděl, jak takové nebe vypadá. Slyšel o něm jen zpívat kanárka, který bydlel v drátěné kleci. Hup se natáhl - a ještě, ještě kousek. Chvilí balancoval na kolotoči, zachytil se pracičkou okraje terária a pak šup, byl venku.

„Svobodááá,“ zapištělo to vedle něj. Malá myška Pizihryzka závistivě nakukovala do terária na slunečnicová semínka.

„Co to je svoboda?“ zeptal se Hup.

„Nooo,“ chvíli váhala myška, „to je, když můžeš jít, kam chceš, kdy chceš a jíst co chceš. Je to skoro dobré jako ... jako ...sýr“.

„Co to je sýr?“ divil se opět Hup.

Myšce se zablýsklo v černých očkách. „To je taková žlutá dobrota. A je támhle na stole,“ ukazovala.

„Lepší než slunečnicová semínka?“ pochyboval křeček.

„To bych řekla,“ vypískla myška.

„Tak proč si to nevezmeš?“ zeptal se Hup.

„Protože ...protože,“ otálela s odpovědí myš, „nemáš dlouhý ocásek,“ vyhrkla náhle.

Ve skutečnosti to bylo proto, že pod stolem se protahovala kočka Bukina. Ta myšku už nejednou prohnala. Pizihryzka se zavrtěla a pokračovala: „Ten, kdo jí často sýr, má tákovyhle dlouhý ocásek,“ ukazovala pyšně na ten svůj.

„Hmm,“ vzdychl Hup a posmutněl, „žádný sýr jsem dosud nejedl.“

„No vidíš!“ nadskočila Pizihryzka. „Teď si pro něj můžeš dojít. A za tu vzácnou radu mi půlku přineseš!“ rozkazovala. „Já tu budu dávat pozor.“ dodávala.

Proč vlastně myška chtěla dávat pozor, o tom už Hup nepřemýšlel. Rychle šplhal po ubruse na stůl. Zde stál mixér. Byl kulatý, uvnitř s lesklými noži. Víčko mělo oválný otvor. Vespod v mixéru byl nakrájený žlutý sýr a křehké lupínky čínské zeli.

„Jakáž pakáž, žádná práce,“ zaradoval se Hup. A pak uvažoval: „Tam dole, to je zcela jistě kolotoč. Leskne se to, tak co by to mohlo být jiného.“ Hup poskakoval na zadních nožičkách kolem mixéru a vypadalo to, jakoby tančil. Jen jakoby? Vždyť on si dokonce zpívá:

„Žádný problém, Hup je pán,
dokáže on všechno sám.
Jenom více času mít,
dokázal by třeba rýt.
Vzal by jedno zrníčko
a už by měl políčko.
Žádný problém pro Hupa,
i když věc je klenutá.
Má to tady žebříček,
vyšplhá se Hupíček.“

A už byl nahoře. Úzkým otvorem nakukoval dolů, odhadoval hloubku a mudroval: „Chvíli se potočím, nacpu si škranež voňavým sýrem, a určitě mi poporoste i ocásek.“

V tom se stalo něco neočekávaného. Kočka Bukina celou dobu tiše a pozorně sledovala křečka Hupa. Nyní se pohnula. Plíživě našlapovala, kladla měkce

tlapku za tlapkou. Přikrčila se, prudce odrazila a skočila. Vše bylo dílem okamžiku. Hup spíše proletěl, než sjel do mixéru. Srdíčko mu úlekem div nevyskočilo z malého tělíčka. Z vnější strany mixéru na něj civěly dvě ohromné, zelené kočičí oči. Tlapka klouzala po hladké stěně mixéru.

„Sek, sek!“ vysunul se drápek.

„Jéje, jé je,“ vypískl Hup a zavrtal se, jak nejhloběji mohl, do zeleného lupení. I ten kolotoč byl nějaký divný, říznul se o něj do pacičky. Zavřel oči. Přál si nic nevidět, nic necítit. Kdepak sýr! Teď měl jinou starost. Být tiše, tichounce jako pěna, bez jediného pohybu.

Jak dlouho, nedlouho seděl Hup skrčený uvnitř mixéru, už se nedozvíme.

„Bukino! Jedeš, potvoro! Co tady děláš!“ uslyšel najednou Hup hlas paní domu. „To vím, to by se ti líbilo, šmejdít po stole. Nic pro tebe. Salát není pro kočky.“ S těmito slovy postrčila paní kočku dolů na zem. „Ještě, že jsem mixer zavřela. Vše by bylo po stole,“ říkala paní a zasunula vidličku od přívodové šňůry do elektrické zásuvky. Pokračovala: „Tak, ještě trochu oleje, přidám kousek cibulky a můžeme to spustit.“ Olej protekl úzkým otvorem přes lupínky na křečka.

„Fůůůj, pf, pf,“ prskal Hup a začal se umývat.

„Copak je zase tohle?“ divila se nevěřicně paní a nakukovala do mixéru. „Hupe! Kde se tu bereš? Tebe omrzel život?“ Ostré nože by jediným seknutím křečka přetnuly a usmrtily. Vytáhla vylekaného Hupa z pasti, do které sám dobrovolně vlezl, a podívala se do kouta po kočce Bukině. Ta se spokojeně protahovala, jako by se nic nedělo. Jen duhovka v zelených očích byla veliká, jako kukátko do pohádky. Žluté skvrnky, jako písmenka, která se poslušně seskládala na papír.

Kdo ví, jestli kočka nelhala a nebylo to úplně jinak. Zkuste se dívat svým zvířátkům někdy do očí. Je tam spousta tajemství. Možná se vám podaří některá odhalit.

A co Hup? Je ve svém domečku v teráriu. Pokud nemá nacpané škraně semínky, točí se zcela jistě na kolotoči. A jednou, až se rychle roztočí, může se stát, že poklop odskočí a Hup se vydá za novým dobrodružstvím.

Tři promluvy

Alena Peřinová

Přijímám výzvu Žití,
byť uchopí mě proud,
a nese do neznáma.
Zcela se odevzdám
a břehem omílána
až na dřeň musím být.
Drahokam vzácný,
jež v srdci mém je skryt,
až jednou zazáří,
spočinu v pokoji,
tma musí ustoupit.

***

Chceš dotýkat se Boha
a býti jako On?
Nech všechno lidské odejít
a jako Bůh pak můžeš žít.
Buď prázdný a tichý,

nic nesmíš uchopit.
Jinak ti boží svět,
proteče skrze prsty
a navždy zůstane ti skryt.

***

Ve všech mých životech,
co jsem si vysnila,
vším prošla duše má,
všechno jsem zkusila.

Láska mě vynesla
někdy až do oblak,
jindy mě srazila,
kolena zranila.

Chudá i bohatá,
byla jsem mnohokrát,
dobrá a taky zlá,
dnes nemá smysl lhát.

Život mi od všeho
nadělil štědře,
však lidské bohatství,
není už můj cíl.

Na svět jsem přišla,
abych Pravdu poznala
a v Boží náruči
navždy se schovala.

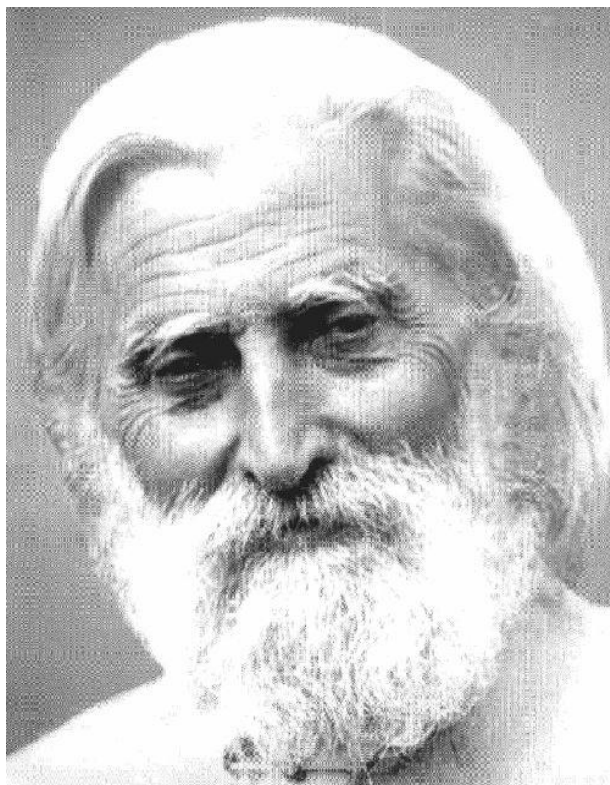
***

Další básně – OZVĚNY – duchovní promluvy A. Peřinové zde:

<http://www.spisyksebezpoznaní.wz.cz/uvahy/alca.html>

Učení Bílého bratrstva
– cesta Lásky a Moudrosti k Pravdě
– základ nového věku

Jaroslav Grossmann

L. Čítal Petr Danov 11. 7. 1864 - 27. 12. 1944.

V úvodu je potřeba vysvětlit pojem Bílé bratrstvo (dále jen BB). Náš svět se skládá z části viditelné ale i neviditelné pro naše oči, to je už sice dlouho vědecky dokázané, ale jen velmi nedostatečně. A právě to, co není ještě vědecky dokázané, ale pro náš pokrok je nesmírně důležité je to, co přinášejí na zem probuzené duše, pokročilé ve svém vývoji, které ukazují cestu lidem po všechny časy. A právě tyto duše, ať již zrozené do lidského těla, nebo nezrozené – inspirující, jsou vyslanci BB. Pokud bychom to chtěli krátce shrnout, tak BB není žádná nová náboženská sekta, ale pojmenování společenství – v lidské řeči nejlépe vyhovuje pojem bratrstvo – vysoce pokročilých bytostí, jejichž posláním je mimo jiné pomáhat lidstvu na jeho cestě vývoje. Jejich vědění a síla jsou tak veliké, že by mohli naší zemi házet jako s míčem. Jejich vyslanci stáli u zrodu

všech náboženských směrů, které si vzali za úkol pomoci lidstvu v jeho pokroku, ať to byli Ráma, Buddha, Zarathustra, Mojžíš a další. Učitel Petr Danov to byl, kdo zprostředkoval spojení s BB a vysvětlil svým žákům: Vy ještě nejste v BB, ale jste jeho žáky, a to je nejvyšší postavení, jakého můžete dosáhnout na této zemi.

Učitel Petr Danov

Krátce o Učiteli. Petr Danov se narodil 11. července 1864 ve vesnici Nikolajevka ve varenském kraji. Bulharsko se teprve snažilo vymanit z područí osmanské říše. Po vystudování střední školy působil krátce jako lidový učitel. Aby si ověřil, kam až sahá lidské vědění a k podpoře tanních žáků, odcestoval do Ameriky, kde absolvoval fakultu bohoslovectví a medicíny. Po návratu do Bulharska se napřed soustředil na hlubokou vnitřní práci, aby se dokonale připravil na své poslání. Po čtyřech letech vnitřní usilovné práce začal působit veřejně. Napřed procestoval na své dvanáctileté pouti celé Bulharsko, aby podrobně prostudoval bulharský národ a navázal spojení s probuzenými dušemi – budoucími spolupracovníky.

Učitel Petr Danov, jako veliký zasvěcenec působil v několika rovinách:

Slovo: Veliké dílo obrovského významu. Prozatím bylo vydáno kolem 4000 svazků besed, školních lekcí, ranních slov i soukromých rozhovorů, ve kterých objasňoval fyzické, duchovní i božské zásady, zákony i principy, převáděl je do lidské řeči, aby byly srozumitelné dle stupně vývoje každého člověka. Kromě toho existuje celá řada děl jeho nejbližších a nejpokročilejších žáků, vycházejících z učení Učitele.

Hudba: Učitel vždy zdůrazňoval důležitost hudby pro příchod nové kultury. Sám hrál na housle a napsal na 150 písní a melodií, s hlubokým duchovním významem a působením.

Pohyb: Jako v hudbě, tak i v pohybu existují cvičení s hlubokým duchovním významem a působením.

Paneurytmium

Kombinací slova a hudby jsou písně a připojíme-li pohyb v přírodě, dostáváme se k harmonizujícímu duchovnímu tanci, které Učitel nazval

Paneurytmium. U tohoto duchovního tance je nutno ještě připočíst další dimenzi – propojení mezi Sluncem, člověkem a Zemí kosmickými silami. To je komplexní metoda pro harmonizování člověka, pro harmonizování celé společnosti.

Učitel znal a využíval ke své práci všechny známé i neznámé přírodní prostředky, léčebné metody, kosmické síly, působil i ve vyšších a velmi vysokých rovinách Ducha. Nejednou se krátce zmínil o tom, že besedy se zúčastnily i pokročilé duše z vyšších světů, ale vy, žáci, jste porozuměli jen tolik, kolik jste byli schopni pochopit. Učitel mimo jiné zdůraznil důležitost úkolu jeho žáků, bulharského národa a celého Slovanstva na utváření základů nové světové kultury.

Pojem: Učitel

Jaký je význam pojmu Učitel? **Nejvyšší Učitel je jen jeden, je to Bůh.** Všichni se od něj učí. Aby ses mohl stát Učitelem, musíš se všemu naučit. Projít celou dlouhou cestu žáka. Budeš zkoušen. Musíš poznat Boha a On musí poznat tebe. Až vše vykonáš, dojdeš do cíle své cesty, do Království Božího. A tehdy nastoupíš velikou cestu Učitelů. Budeš poslán, abys pomáhal, abys učil.

Pojem: žák

A co znamená pojem žák? To je to nové, co je obsaženo v mysli člověka Nové kultury. Rozpory a nesnáze chápe jako úkol, který má rozřešit, myslí správně, prošel školou sebeodříkání, nehněvá se, nepodléhá pokušení a ani se neuráží. Prošel školou všech předcházejících vývojových stupňů, zřekl se starého myšlení a jako jediný je připraven k práci pro příchod Království Božího na Zemi. Chceš-li se stát žákem, musíš mít jasnou představu o Cestě žáka.

Učitel říká: Bůh je Bohem Lásky, Světla, Míru a Radosti. Takové mají být i vlastnosti Žáka. Ano, ač to zní sebeodvážněji či nerealisticky, právě pro dnešní dobu platí ideál: Láska, Světlo, Mír a Radost pro všechny duše. Láska však musí být chápána novým způsobem. Je potřeba prostudovat její zákonitosti, je potřeba poznat a ochutnat její tisíceré podoby a pro její uskutečnění, pro její projevy je potřeba připravit podmínky vnitřní i vnější. Aby se láska mohla projevit, je potřeba čistoty. Vnitřní i vnější čistoty idejí, myšlení i skutků. Láska nám potom

otevře oči a my začneme správným způsobem pohlížet na Učitele nejvyššího – Boha. Otevrou se nám i vnitřní oči a my dokážeme rozeznat své vnitřní, vyšší já; navážeme spojení s naším Učitelem. Dokážeme ovládat naše nižší já, které postupně ztratí nad námi svou odvěkou moc, až se naše duše dočká velkého znovuzrození, jež Učitel nazval rozkvět lidské duše.

A tehdy, kdy lidská mysl začne správně pracovat, dojde k zásadní změně našeho celkového života. Začneme cítit a jednat nejen v zájmu svém, ale i v zájmu celku. Naše uvědomění se rozšíří, začneme chápat Boží dílo od minerální říše, přes rostlinnou, živočišnou a lidskou, až se nám postupně začne odkrývat nesmírně rozsáhlá oblast vyšších dimenzí. Změníme pohled na svůj život, na své běžné činnosti, jídelníček, naučíme se vděčností za vše, co nás potkává, a budeme se učit řešit vše dle moudrých zákonů přírody. Tehdy nebudeme slyšet jen hlas srdce světa, budeme sami součástí toho hlasu. Budeme v harmonii s celkem a celek se bude harmonicky projevovat skrze nás.

A to je cesta žáka. Opusťme cestu individualizace, je to cesta stará, involuční, ať již se jedná o individualizaci osobní, společenskou, národnostní či náboženskou. Tato etapa života už svůj úkol - naučit se samostatnému a pragmatickému myšlení – splnila. Další pochod po této cestě by znamenal odklon od správné cesty, a jak již nyní můžeme pozorovat, znamená to stupňování výskytu katastrof ve světě.

Kristus řekl všem národům: „Dostanete se do veliké krize. Pokud se z ní budete chtít dostat, jediným východiskem bude uplatnit to, co vám hlásám. Pokud uplatníte mé učení, vyhnete se velké katastrofě. Pokud neuplatníte, katastrofa vás nemine.“ Kristus hovořil o katastrofě, jakou Země ve své historii nepamatuje. A co je to Kristovo učení? Zákon Lásky. Kristus řekl: „Já jsem Cesta, Pravda i Život.“ Jaká cesta? Cesta lásky. „Já jsem Pravda.“ Aby měl člověk v sobě pravdu, musí mít ve své duši neustálý Mír. A Mír má jen ten, kdo má Moudrost na své straně. „Já jsem život.“ Pravý život je jediný a ten vychází z velkého pramene Boží Lásky.

Budme i my jako pramen, ze kterého tryská čistá voda lásky, aby každý žíznivý mohl přijít, napít se a poté říct: ta voda je dobrá, osvěžující, oživující.

Kéž se nám všem daří naplnit své poslání!

Kéž naše cesty vedou k Lásce a porozumění.

Pro tebe

Vendulka Černohorská

Volná jako pták vždy jsem byla.
Z čeho vystavěna je ta klec,
která mě tak svírá?

Z pouhých myšlenek a přání
a falešných iluzí, se kterými
jsem se ztotožnila.

Volná jako pták a rozletět se do krajiny.
To je má víra, to je má pravda.
Vše falešné ať zmírá.

Ať třepotání ptačích křídel zahalí tento svět
a pravdu o nás dá mi uvidět.

***

Neviditelný kamenný most, který staví mysl a tvá bolest.
Však mrtvá to již minulost, která nedovolí tobě plně rozkvést,
když hlavu stále otáčíš tam, odkud jsi přišel,
abys zahlédl jen střepey a prach.

Svůj zrak otoč vpřed, však nedívej se ani nahoru,
neb není to, co hledáš, ve hvězdách.

Tam, ve tvém středu zářivém,
kde JÁ věčně sebou Jsem,
ruším Sám Sebou tmu veškerou
a Jsem bezbřehým životem.

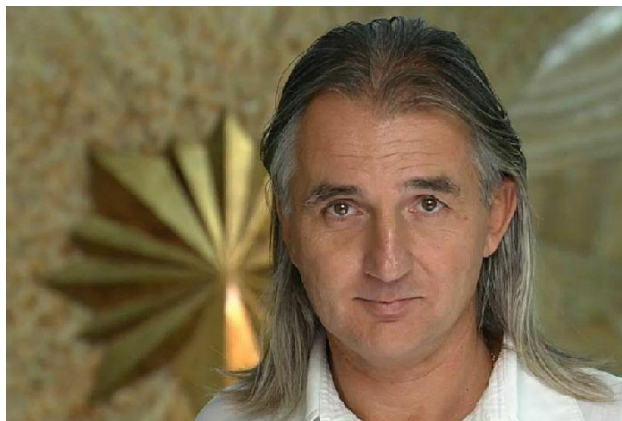
***

Další promluvy z nitra Vendulky Černohorské zde:

<http://www.spisyksebepoznani.wz.cz/uvahy/vendulka.html>

FENOMÉN BRACO

Hana Kupková

O Bracovi jsem se dozvěděla v roce 2014, kdy mi jeden kamarád, který navštěvuje setkání přátel Kruhu (zde již nežijícího) léčitele Bruna Gröninga v Ostravě, sdělil, že zde nyní také působí tento (žijící) chorvatský léčitel, který má podobné schopnosti. Našla jsem si o něm informace na internetu a zjistila, že působí také živě – každý měsíc po dobu tří dnů po sobě (od 17 do 23:30 hodin – každou hodinu cca kolem 15-25 minuty) probíhá LIVESTREAM - živý přenos Bracova asi pětiminutového léčivého pohledu přes TV obrazovku internetové televize <http://braco-tv.me/livestream.jsp> , kde je možné v klidu domova sledovat tento přenos on-line.

Od roku 2014 jsem začala tyto jeho pravidelné živé přenosy sledovat a stále je sleduji. Nesmírně se vždy na toto „setkání“ těším a cítím hlubokou radost a vděčnost za tuto možnost kontaktu a vnímám jej jako velký Dar. Mohu jen doporučit všem, kteří si najdou čas a zatouží po tichém spočinutí v klidu a míru, v této posvátné a posilující energii, která prýští skrze Bracův pohled. Osobně vnímám, že zde nejde pouze o pocit léčení či přijímání Energie, ale především o sdílení tzv. „jiného druhu“, kdy se skrze vzájemný oční kontakt otevírá duše a naladuje se na vlastní hlubší Podstatu sebe sama a také – vnímá Ji v tom druhém. Slovy nelze popsat hluboký niterný prožitek, při kterém je Duch znovu-oživován a sdílen s působícím Duchem Braca, skrze kterého působí ještě Síla vyššího druhu, z pozitivních vyšších sfér. I v tomto propojení přes obrazovku vnímám, jak platí Kristovo: „*Kde se sejdou dva nebo tři ve Jménu MÉM, tam JÁ JSEM uprostřed nich.*“ Tato energetická setkávání vnímám jako nesmírně přínosná pro duši, která po zážitcích všedního a pracovního dne může i

tímto způsobem (samozřejmě kromě jiných meditací a aktivních činností, souvisejících s prací na sobě a s jinou tvořivostí či skutky) skrze tento vzácný kontakt na chvíli spočinout, sdílet, naladit se na přirozenou energii, která nás všechny spojuje, neboť vychází ze samotného ZDROJE.

Ještě snad jen pár praktických poznámek: Je dobré se před působením Braca osprchovat a připravit se tak i formou fyzické očisty k čistému (srdečnému) sdílení, otevření se, a také s modlitbou k NEJVYŠŠÍMU prosit o očistu a Pomoc. V průběhu seance často dochází k uvolnění nashromážděných bloků a nánosů apod., které se rozpouštějí, odpaďávají a duše má pocit, že se uvolnilo napětí, či jiné těžkosti nastřádané z přijatých nánosů do mysli apod. Také tělo je léčeno vyšší energií a většinou se dostaví pocit srdečné blaženosti (aktivace srdeční čakry) a radosti. Po seanci je dobré zůstat několik minut v naprostém klidu, kdy je vhodné nechat energii doznít. Již se nekoupat, nejvhodnější je klidový režim bez zbytečné zátěže či nějaká příjemná aktivita s pozitivním záměrem. ☺

Odkazy:

Životopis Braca (česky - z překladače):

<http://translate.google.com/translate?hl=cs&sl=en&tl=cs&u=http%3A%2F%2Fwww.bracome.com%2Fen%2Fabout%2Fpast-present%2F&sandbox=1>

Film o Bracovi v Praze (české titulky):

<https://www.youtube.com/watch?v=m4EM1LvF4NE>

Oficiální stránky Braca: <http://www.bracome.com/en/>

Fotogalerie:

Knihovna – sál – po rekonstrukci:

Knihovna – meditační část:

Knihovna – individuální besedy:

Foto z akce – předvánočního koncertu I. Halkociho (2016):

PROGRAM AKCÍ - ÚNOR 2017

Pravidelné setkání – besedy:

STŘEDA - 1. 2. od 16:00 Kristýna Ledererová Kolajová (Praha):

Představení unitářské akademie

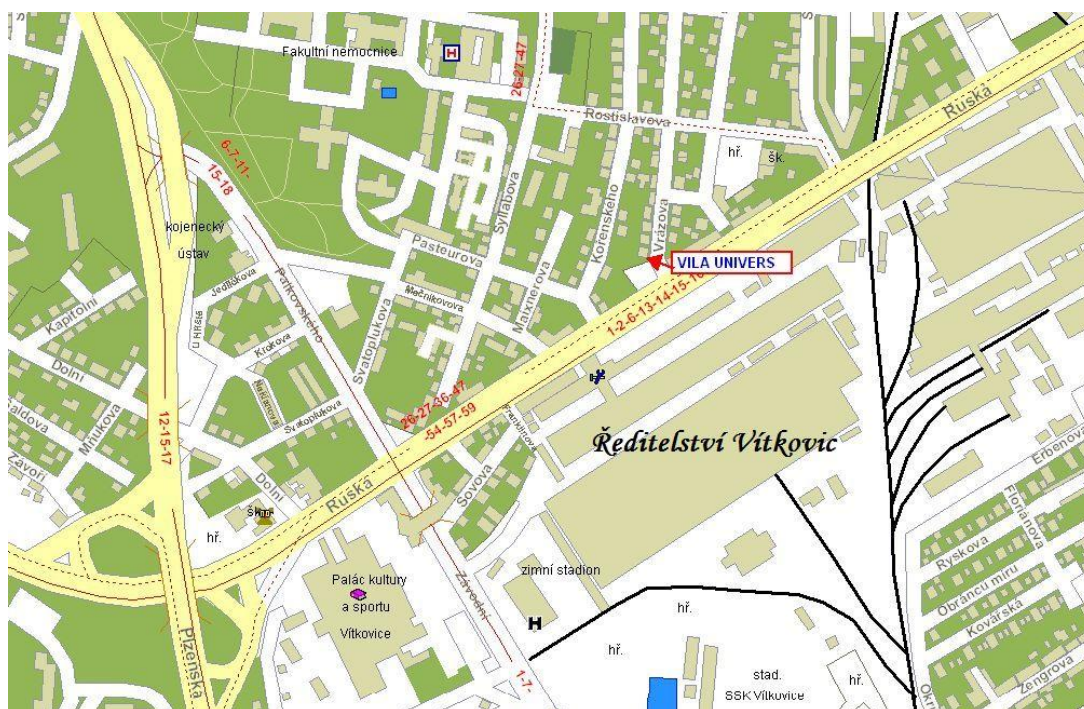
PÁTEK - 10. 2. od 16:30 Cyklus Nejdůležitější věc v životě – *část 1*

PÁTEK - 17. 2. od 16:30 Cyklus Nejdůležitější věc v životě – *část 2*

STŘEDA - 22. 2. od 15:30 Libor Mikš: Cyklus Unitářské rozhledy:

Historické kořeny unitářství

PÁTEK - 24. 2. od 16:30 Cyklus Nejdůležitější věc v životě – *část 3*

Nabídka knih knihovny VILA UNIVERS

V naší knihovně nabízíme k půjčování (některé knihy jsou s láskou darovány) knihy a vzácné spisy z oblasti esoterických, duchovních nauk (a knihy duchovních mistrů a učitelů – P. D. Francucha, J. Lorbera, P. Danova, O. M. Aivanhova, K. J. Maliarika, P. Bruntona, R. Steinera, K. Minaříka, S. Chinmoye, E. Swedenborga, E. Tomáše, J. Vacka a mnoha dalších); knihy astrologické, knihy se zaměřením na léčitelství, byliny, zdravou výživu, feng-šuej, numerologii, filozofii, východní směry a další...

Nabízíme také časopisy s tímto zaměřením (PHOENIX, REGENERACE, MEDUŇKA a mnohé další; unitářské časopisy POUTNÍK, TVŮRČÍ ŽIVOT a jiné.

Seznam všech knih a časopisů:

<http://www.maliarik.wz.cz/seznamyknih.html>

Zpravodaj - Občasník vydává:

Obec Unitářů v Ostravě a Knihovna Vila Univers Ostrava, Vrázova 5

700 30 Ostrava-Vítkovice (naproti ředitelství Vítkovic)

<http://ostrava.unitari.net/>

web Obce Unitářů v Ostravě (program akcí, informace o činnosti Unitářů)

www.maliarik.wz.cz

web knihovny Vily Univers (seznamy všech knih, informace o spisech, články, odkazy)

Redakční rada: Ing. Libor Mikš, Hana Kupková, Jaroslav Grossmann, Dagmar Juchelková, Jaroslav Vlček, Josef Oršulík, Jan Grossmann.

**Redakce nenese odpovědnost za obsahy jednotlivých článků
a její názory se nemusí shodovat s myšlenkami autora.**